

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.12.2010. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
-опт. Вукшић Зоран, опт.Слободан Стригић, опт.Бранко Хрњак, опт.Велимир Бертић,
-браниоци адв. Ивана Томовић, адв. Бјелетић Радмила, адв.Мирослав Перковић и адв.Ашковић Трифун,
-сведоци Мишо Балатинац и Јован Неранца.

Није приступио сведок Горан Антић, о разлозима његовог не приступања добићемо касније извештај.

Главни претрес се **НАСТАВЉА** испитивањем сведока у **09 часова и 30 минута**.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок Мишо Балатинац.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК МИШО БАЛАТИНАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Балатинац.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам лакше да стојите или да седите?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Боље ћу стојати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Балатинац, Ви сте овде позвани у својству сведока. Овде се води поступак против овде четири лица која се налазе у судници Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а за догађаје у времену од августа 1991. године па до краја исте године и да су извршили ратни злочин против цивилног тако што су вршили противзаконито затварање, телесно повређивање, примена мера застрашивања и терора, мучење, нечовечно поступање, а код неких и убиства појединих цивилних лица. Ви сте овде позвани као сведок. Ја ћу прво узети Ваше личне податке, видим да сте већ дали у два наврата свој исказ, једном сте дали то је било 09.јула 1997. године у Жупанијском суду у Осијеку, је ли тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније и 29.марта 2010. по замолници овог суда. Да видимо само Ваше личне податке, од оца?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Мије и Аранке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Сад сам у мировини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умировљеник. Са боравиштем?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: У Белом Манастиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Мирка Марковића 2-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Шећеране?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шећеране, па то је предграђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је предграђе, добро. Где сте рођени?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: У Белом Манастиру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: 16.10.1955.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова лица која сам Вам сад споменуо да ли их познајете, јесте ли у завади са њима?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Двојицу не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Знам Бертића и знам Вукшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову другу двојицу не познајете?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади са њима?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је запрећена казна затвора. Исто тако не морате да одговорите на питања која Вас односно Вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имате текст заклете испред Вас па га само прочитајте.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да ли треба наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете ли при свему ономе што сте рекли у претходним?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли сад укратко да испричате шта се десило. Ви сте тада били, само да разрешимо тај израз «причувног састава МУП-а», шта то значи?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је причувни полицајац, исто као што ви имате сад редовне полицајце и причувне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су причувни? То су резервни?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па причувни то су резервни полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само то. Изволите реците како је било, шта се десило?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па 21./22. је пао Бели Манастир, постаја у Белом Манастиру па смо се сви повлачили и онда приликом повлачења један дио групе је нас вијао. Они су били у шареним одорама, ту је писала «Милиција САО Крајине». Ја сам побјегао у стан у Шећерану, тамо је дошо господин Векац, Гавро, Ибрахим и они су мени наредили да ја отворим врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били, кући?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, побјегао сам кући али нисам се могао извући, Барањско Петрово Село је већ било блокирано. Затим су ушли унутра, претражили су стан, у једној ладици узели су и бацили су пар метака од аутоматске пушке. Ја нисам имо никад оружје и онда су извукли ту ланицу и каже «чији су то метци». Затим су ме мало ишамарали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је шамарао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па господин ме ишамарао, ударио два-три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ко, само реците име?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па Векац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Векац. Мора да се зна зато што се уноси овде све.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Они су имали своје оружје, он је имо «лугера», Гавро је имо «357 магнума», и био је овај други Ковачевић Ибро он је имао аутоматску пушку. Кад је извукао ту ланицу ја сам био у то вријеме у ХДЗ-у, то је била нормална странка ко и све друге. Ја сам моју исказницу заљепио за дно ланице. Он како је извукао ту ланицу нашо је то и тамо су мало ме, и мој брат је био унутра и мало су ме опет испљускали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам се зове брат?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јосип. И затим су ми наредили да уђем у возило бијели «Југо». Одвезли су ме путем према Дубошевици, то је према једном мјесту ди је био један стрњак код ријеке Борзе, то је ријечица једна мања, тамо су наредили да се изујем бос, истрчо сам по стрњаку. Онда су ми рекли, напунили су оружје и рекли су «лов на зеца, бројимо до десет». Ја сам реко па нећу сад бјежат, каже «онда ћемо те ту

убити». Ја сам потрчо, скочио у тај канал, у ту ријечицу, побјего у кукурузе. Они су мене цијелу ноћ тражили. Сутрадан ме, ја сам радио у творници шећера онда, био сам токар тамо, ишо сам, знао сам да из тога села мора доћи Петровић Зоран или још један човјек, и он ме је у свом гепеку одвезо поново до шећеране, до шећеранског језера ди сам ја прескочио жицу, отишо се, јер сам био сав од тог муља и отишо сам се истуширати. Међутим неко је већ пријавио да се ја налазим у творници и дошло је њих 17 са комбијем, ди су мене и још једнога потрпали унутра, Штимца Дражена и одвезли су нас у станицу милиције у Белом Манастиру. Тамо смо добили батина, мало те један туче, па те други, па трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па, ја те људе нисам ни познао. Они су, то су људи који су дошли са стране. До једнога тренутка кад је Вукшић био рањен у Биљу и кад је он други дан дошао онда смо добили сви батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је тукао, он?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Мене није тукао, тукла ме Виолета Илић, Душан Маџарац, Јарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте били ту у полицијској станици?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па ја сам био до 28. онда су ме одвезли у Борово Село. Прво су ме одвезли у Даљ у неки хангар, међутим тамо није било мјеста, па сам превежен у Борово Село где су нас мало испеглали и онда су нас превезли поново у Даљ код тржнице. Тамо сам био до 13.09. и онда је била размена у Адашевцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вас тукли то кад сте били, јесу ли Вас тукли једанпут или више дана, како?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па добио си ујутро, навече и у подне, исто ко да си добио јести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Вукшић Вас никад није тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, он ме није у Белом Манастиру тукао, али ме је прислонио је шок палицу на мене, наредио је да ми покидају одећу, воде полили и онда ме с тим, е ту сам ја пао у несвјест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у Белом Манастиру?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је било у Белом Манастиру, прије него што су ме возили, преко Руме су нас возили у Борово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће Вам питања постављати прво тужилац, а затим и друге странке у поступку, па ће на крају и веће. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте кад сте дошли у ту шећерану где се туширали да је дошло њих 17 са комбијем.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је међу њима неко био кога познајете?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није био нико. Кажите, ово сте рекли да Вас Вукшић није тукао, а да ли је Вукшић том приликом некога другог тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Штимца Дражена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како је то изгледало, какве су биле последице?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па они су нас одвојили, он је дошо крвав, њега тамо изударају и онда су га удесили у другу собу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неког у некој другој прилици тукао Вукшић, да ли сте то видели?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите, браниоци да ли има питања?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих Вам предочио господине Балатинац, па ћу Вам касније постављати некаква питања али прво да нешто рашчистимо. Реците ми колико сте Ви изјава давали осим ове две које Вам је?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па ја сам дао истражитељима у МУП-у кад сам дошо из логора и још касније у два наврата.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Још касније у два поводом овог догађаја. Реците ми јесте се још појављивали као сведок у некаким другим суђењима?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нигде, значи само у вези овог сте дали дакле.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Био сам тамо у МУП-у кад смо дошли из логора једанпут и после тога још једанпут, а ово два исказа које је господин судач прочитао е ту сам био тако јавно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То сте били јавно?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми овај један у МУП-у где сте дали у Осијеку?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па то су истражитељеи који су нас у пар наврата испитивали јер ми кад смо дошли нисмо баш, како да вам кажем, били нормални, па онда кад ти то прекипи онда он прекине, па ти дође након мјесец дана, па онда опет причаш, па онда опет кад ти није добро онда опет прекину. То је тако повезано било.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А нисте се могли шта?, да присетите свега или шта?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Слушајте, после тих трагедија ја сам Вам рекао нисмо били нормалан свијет и то те иритира па ти пробуди емоције.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи те две изјаве.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је двије изјаве које су уписане, е те сам дао тако.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дали сте у таквом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само молим Вас, није он то рекао да је дао у таквом стању, он је рекао за прву изјаву, немојмо стављати неке речи.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, онда ћу га питати за ову другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га за изјаве које је дао пред Жупанијским судом, а друго је оно што је дао истражитељима, то је друго. Значи немојмо да стављамо неке речи које није рекао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, он је рекао да је дао две изјаве, ја не говорим о ове две.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: У Жупанијском суду сам дао изјаве двије.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Како је господин суда прочитао тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разјаснимо, ја ћу помоћи да разјаснимо ствар. Ове две које сте дали.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остајете при њима?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да нисте били тада разговетни кад сте давали прву изјаву, је ли ту?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је било кад су ме истражитељи из МУП-а испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе са ове две изјаве?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нема везе то, то је већ касније раздобље које је прошло, не знам која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1997.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: 1997. и то је већ велико раздобље прошло који сам ја ишо на љечење од ПТСП-ија и које знам тегобе у болници.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, на ово питање не морате да одговорите, а сами кажете да сте се лечили.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од посттрауматског?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, било је ту и од батина али то нису они узроковали него су узроковали у другом логору у Борову Селу и Даљу, тамо су нас збиља јако добро дочекали.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми сада овако, Ви сте данас изјавили да су вас тукли неки са стране припадници полиције колико сам ја схватио.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То нису били припадници полиције, то су били неки људи, они јесу били у униформи али нису били припадници полиције, милиције.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви те људе нисте познавали?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису из Барање?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ми смо одрасли сви заједно у истом озрачју тамо, ја те људе никад нисам видио.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми овако, ја ћу Вам сад предочити ову Вашу изјаву у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обе су дате у Хрватској, само коју?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ову пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обе су пред судом, из 1997. или 2010.?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ову пред хрватским судом па нашим судом, ево прво ћу ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обе су пред хрватским само једна по замолници, а једна је дата код њих, коју? Је ли 1997. само да знамо?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ову по нашој замолници, само да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашој, значи из 2010.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 29. марта, на њу мислите?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте ту изјавили, описивали сте догађаје у СУП-у, «Светислав Вранић био је такође у МУП-у као и ја и ми смо чували батински мост да би након пада полицијске станице, полицијске постаје он био у милицији САО Крајине, но он ме није тукао», то сте изјавили.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То ништа лоше нисам рекао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам само рекао истину.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи није вас тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не. Ја то нисам реко.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наставили сте даље: «Ја нисам особно чуо или сазнао да је он другима рекао да ме туку али то је био договор између нас ако ме не туче један, туче ме други», то сте изјавили пред нашим истражним судијом да вас он није тукао и да.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, и јесам, то је тако и било. Ја сам рекао да ме он није тукао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Али су зато дошли други, можда је он наговорио да уђе унутра.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставите Ви можда.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Једни су нас, ми смо господине требали ићи на ВЦ, један нас је пустио.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дозволите молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, само полако.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ја ћу молити интервенцију само да ми се одговори на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора и сведок да одговори.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Овако кажете у овоме исказу код истражног судије Жупанијског суда у ранијој изјави: «Тамо ме је тукао Вранић Светислав, називао ме погрдним именима и псовао ми је усташку мајку», е сад, «а потом је наредио да ме истуку», по овоме што сте ту изјавили испада да Вас је човек тукао, да Вас је Вранић тукао.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам реко.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Опростите, Ви кажете да Вранића познајете, да сте радили заједно и да Вас је он тукао.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, ја то нисам казао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте то казали?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, ја сам само рекао да је он наредио другима да ме туку, да је он рекао другима да ме дођу тући.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А то јесте ли сигурни Ви?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: А оно што је он псовао мени то је у реду, јер ми смо касније били на различитим странама, он је био на једној, а ја на другој.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми сад прво у погледу туче, дакле да ли је то истина или није?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А зашто сте изјавили?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја нисам то изјавио тако, него сам другачије изјавио.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је истражни судија то другачије унео у записник?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја то не знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Је ли постоји могућност да је то истражни судија унео мимо Ваших речи?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не знам, ја знам само шта сам ја изјавио, а зашто ме тај истражни судија није пито кад сам дошо на друго саслушање, свједочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви остајете при оном што сте данас рекли?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, како објашњавате те разлике у Вашем исказу где у првом исказу теретите Вранића да Вас је тукао.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја нисам рекао да ме је он тукао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево овде.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па нек пише то, ја.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је онда ово нетачност и лаж?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја оно ко ме тукао тог сам рекао ко ме тукао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Овде сад питање да ли сте Ви то намерно неистинито приказали да Вас је он тукао у овом записнику или сте.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Чекајте, је ли то господин.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или је истражни судија то нетачно унео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, само питање. Треба да будемо са питањем, прочитали су вам овај део, јесте Ви рекли да Вас је тукао Вранић?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде тако пише.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам рекао да он је другима рекао да ме тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад смо то исправили.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ћу Вас ја подсетити овде и на тај записник, овај наш што сте дали исто пред Жупанијским судом.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја имам приговор на овакво испитивање, пет пута се врти исто питање, сведок је одговорио, а та разлика није у исказу у предмету оптужбе овде, тако да уопште оно што је питано добијен је одговор и мислим да је ово већ малтретирање сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да одговарате, али усредсредимо се на оно што јесте главно питање, то је однос Вашег брањеника.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Гледајте, ја мислим да је сасвим јасно и нема потребе да објашњавам свако питање и примедба се односи ако је измислио или је истражни судија нетачно уносио и теретио лажно тог господина Вранића, а онда ћемо ценити исказ, онда проверавам истинитост тог исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће суд ценити, усмеримо се на оно што се тиче Вашег брањеника.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете Ви председниче мени, одлучиће веће, не можете Ви мени да одлучујете да ја питам нешто у вези мог брањеника. Ја питам овде ценим кредибилитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је већ објаснио да стоји иза онога што је рекао сада овде, значи не може он да улази, рекао је да не зна како је то унето и не знам шта више да га питамо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па да, али има друга нелогичност, он овде даље каже управо за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га да ли је тачно то што пише.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Могу ли ја вама питати, је ли тај потписан записник с мојим именом и презименом?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте и сад мало прије рекли.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Је ли потписан тај.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да сте казали да је он наредио да вас туку, јесте ли Ви то чули?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево ја ћу Вам сада рећи ово је било опет код судије Марија Ковач.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Је ли ту господин.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па сте изјавили: «Ја нисам особно чуо или сазнао да је он другима рекао да ме туку али то је договор био између нас», ово је дакле записник који се односио, саслушаван је по нашој замолници и има везе с делом.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Молим господине судца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли има с овим или с оним то ћу ја касније повезиваћемо. Дакле ја питам сад конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вас занима конкретно?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да ли је тај господин назочан овдје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једно питање, разумели сте питање, да ли је тачно ово што сте овде сада изјавили код овог или остајете при овом што сте сада рекли? Значи да ли је тачно да сте чули да Вас је тукао или сте чули лично њега да је рекао да ће вас тући?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Он је тамо нама реко свима «треба све усташе потући», е тако, и ја сам добио батина и добро је, али да ли је тај господин ту назочан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Онда не можемо причати о особи која није назочна. Држимо се људи који су ту, који су ми направили зла, ево држимо се тога.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли то Ви тако сведочите увек према ономе ко је присутан?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не морам одговорити на Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас држимо се.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ако имате, ајде поставите питања, немојте коментаре да ми дајете, коментаре можете да оставите за после. Значи прво поставите питања, добићете одговор од сведока али немојте да коментаришете између питања. Дајте питање да чујемо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дозволите, немојте ми Ви овде одређивати кад ћу ја давати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само једну ствар, да упозорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко ће да одређује? Ви да седнете овде и да одређујете ко ће да даје питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да упозорите сведока на моја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок није дужан, ја сам га упозорио да није дужан да одговара на питања која њега могу довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али не може он да селектира овде, које је то питање које њега овде конкретно може да изложи ако га провера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова ствар како ће да да одговор. Ви поставите питање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми даље, кад сте Ви ушли у резервни састав полиције?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: 13.07.1991. године.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 1991., како, на који начин, ко Вас је мобилисао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па не морам Вама то говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одговорите, реците како је било, како сте мобилисани?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Пријавио сам се у причувни састав полиције и ето тако, отишо сам тамо, пријавио се и готово, за одбрану Републике Хрватске.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле добровољно сте отишли. Да ли сте задужили оружје?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То Вам не морам рећи.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ни то ми нећете рећи. Реците ми молим вас, господине председниче већа, да појасни сведок па да видимо да ли се то односи из којих би разлога могао да одбије одговор, зашто одбија питање да ли је задужио оружје или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова ствар да ли ће да одбије или неће, ми ћемо ценити његов исказ кад буде говорио, само Ви изнесите питања а он нек да одговор.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, рекли сте да су биле борбе у СУП-у Бели Манастир.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, да се заузме постаја Бели Манастир.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли Ви били у тој просторији?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су вас нападали, пуцали на вас?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Пуцали су минобацачима и оружјем.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И оружјем?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли успели да се браните?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па колко смо имали средстава толко смо се бранили, па је господин заповједник наредио повлачење и разлаз, ми смо отишли.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли понели то оружје ако сте га имали?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па сигурно нисам оставио.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Понели сте га са собом?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Понео са собом, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли имали униформу?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам, униформу причувног састава полиције, сива одора, капа и горе шаховница.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте Ви пре овога Вашег хапшења, како кажете, да ли сте Ви били тамо стално у полицији три-четири дана?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, ја сам радио у шећерани и по потреби кад су господа пуцала са гробља минобацачима према потреби смо долазили у полицију.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где сте се пресвлагали? Или сте у шећерани били.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: У полицији, имали смо сваки ормар свој и тамо смо се пресвлагали.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми та два, три дана пре тог хапшења, колико сте пута били у полицији?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па два-три пута.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Два-три пута. Реците ми, а у шећерани колико сте пута били?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па кад сам морао радити имо сам свој посао не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које вам је радно време било?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Од шест до два.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од шест до два?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па јесте ли ишли за време посла или?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Зависи која је смјена, ако је прва смјена ако је друга смјена онда је од два до десет.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А кад сте Ви били у СУП-у за време тог Вашег посла сте одлазили или кад Вас зову?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја нисам био у СУП-у, ја сам био у МУП-у.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро у МУП-у?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Можда је и то тако пише тамо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Можда то тако пише ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је само, можда нисте разумели браниоца питање, кад сте радили пре подне некад, кад сте онда ишли јесте морали обавезно да се јавите сваки дан у МУП или према позиву?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, према позиву, господине судија према позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је питање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ми реците тог Новицу Петровића.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Није то Петровић Новица.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Петровић Зоран.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли знате Ви њега?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Знам, како не бих знао. Новица је његов брат који игра ногомет.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је Вас повезао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Петровић Зоран, он је станово у Топољу.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу Вам сад опет предочити господине Мишо.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Неки људи пишу што нисам рекао.

Петровић Зоран, он је радио у шећерани, није мого.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево Ви сте рекли овде «дочеко сам на оближњој цести», кад то објашњавате.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: «Довезо ме до творнице Новица Петровић».

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Петровић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји разлика између Вашег исказа који сте дали 1997. где се помиње Новица Петровић и 2010. где се помиње Зоран Петровић, па је питање ко Вас је повезао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Петровић Зоран, он је радио у творници шећера, он ме је довезо, а овај господин други он игра ногомет, он је

његов брат који нема уопће везе са шећераном и није станово у Топољу него је станово у Белом Манастиру.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А како је то ушло у записник Новица?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знате?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја не знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми овако «напад четника је почео прво ватром из минобацача затим тромблону», реците ко су то четници?

Ко је то, припадници које војске?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нећу одговорити на то питање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не желите, добро. Реците ми даље само какве сте Ви све повреде имали? Говорим о Белом Манастиру па ћемо касније тамо о Боровом Селу. Кажете да сте тучени више пута, да сте прво тучени вамо у кући, је ли тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, тамо сам добио пар шамара, то зна господин Векац.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ту сте пар шамара?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И онда сте касније отишли тамо на то?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, онда су ме одвезли на стрњак где сам морао трчати и на стрељање. То је по мени било стрељање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нису Вас успели погодити то што сте причали?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, нису се они надали да ћу ја трчати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико сам видео, овде су Вам рекли да трчите?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, лов на зеца «на десет». Ја сам рекао, нећу бежати и кажу, «онда ћемо те ту убити» и онда су се кесерили тамо, смејали су се, то је за њих било смешно.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И онда овај наводно Миловановић, Векац и овај нису Вас успели да погоде?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је би мрачак, господине и на «Југу» је горела позиција. Они знају то све.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видите, Ви кажете, то није било, нисте били претучени, то су били неки шамари, тај дан пре тога јел тако? Међутим, код истражног судије или суца, како хоћете, Марија Ковача, Ви кажете следеће: «А потом су ме сва тројица истукли на начин да су ме по свим дијеловима тијела тукли пиштољем».

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, пиштољем нисам рекао, него су ме шутали.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шакама.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шакама јесу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ногама.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ногама јесу, а пиштољима нису.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине, ја Вас малопре питам, Ви кажете овде пред већем, пред судијом уваженим.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ви сте мене питали за стан, три шамара, четири што сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас шутирали, то је питање?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Када су завршили са трчањем по овоме стрњаку. Ви сте мене питали за стан.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јел Ви нисте, Ви сте рекли, колико сам ја схватио, да сте побегли после трчања.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Господине, Ви мењате догађај, Ви не знате како је било, Ви мене провоцирате.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зато сте Ви ту.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ви мене провоцирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, не знам да ли сте прочитали да је он трчао по стрњикама, да је касније обукао ципеле. Молим? Извињавам се. Прочитајте шта пише у његовом исказу, видећете, и у претходном и у овом другом, па ћете схватити.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам био од тога сав крвав па су ме одвели у купаоницу где сам се морао опрати.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је било у стану, Ви сте све побркали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у стану, да се разјаснимо, у стану су Вас тукли шамарима, тако сте рекли.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада били кржави или нисте?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Господин Векац ме је ударио пиштољем преко уста, ево ту зуб, то сам морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, нека каже, ту је он, назочан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, сад већ кад се мешам, видим да. После тога, кажете, јесте крварили тада?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам, водили су ме у купатило, да се умијем. Када сам се умио, онда су ми лепо наредили да се обучем и у ауто, у тај «Југо». Не знам чији је «Југо» био, био је бјел и њих тројица су ишли са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте отишли на стрњак?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тамо, да, на стрњак и на стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте трчали по стрњаку?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, поле тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте трчали, јесте обукли поново ципеле или не, обућу обули?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: После трчања сам обукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас тукли ту?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас тукли ту, после трчања?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Када више нисам могао трчати, биле су ми ноге избодене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су Вас тукли?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Онда су ме шутали, каже, «хајде дижи се».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после оно лов на зеца почиње, је ли тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, нека каже господин што је назочан ту, можда се он тога ни не сећа више. Шта сам ја њему скривио? И уосталом, ко је дао тај предлог да се мене води стрељати, нека ми каже ко му је то заповедио, јер то није била игра, то су била озбиљна оружја. Нека каже ко му је заповедио да ме воде тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање, када сте бежали, када сте скочили, јесу пуцали за Вама?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нису тада пуцали, нису се снашли, јер сам ја скочио у поток и прешао у кукурузе и онда су тамо пола ноћи ишли аутом и пуцали по кукурузима. Ја сам се сакрио код једне чеке и то ће се и снимити, где су ловци направили рупу и где су бацали отпатке. Е ту сам се ја сакрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте провели ноћ?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ту сам провео ноћ, док није почело свитати и онда са видео да их више нема. И отишао сам на цесту код моста где сам чекао да онај Невјестић или тај Петровић дође са аутом да иду радити.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми то где кажете да сте трчали, где су Вас натерали да трчите као зец и тако даље.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нисам ја рекао да трчим као зец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао зец. Не знам прочитајте ако Вам је лакше, могли сте прочитати ту у тексту.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: После трчања су ми рекли да трчим, имам десет секунди, «лов на зеца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето чули сте. Лов на зеца.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То су хтели пуцати на мене, ја сам рекао да нећу бежати. Онда су они рекли, «онда ћемо те ту убити».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, колико је то далеко од југословенско-мађарске границе?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Око осам, девет километара.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Осам, девет километара?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како се зове тај део?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је између Дубушевице, Топоља и Кнежева, то је тај трокут. Ако треба, ја ћу Вам и нацртати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не треба.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јер Ви и ако знате те терене.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, ишао сам у лов. «Тај дан сам ја такође добио батина од мојих колега са посла који су били у милицији САО Крајине». То је Веселко Кнежевић и тако даље. Реците ми молим Вас.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Инђић и Бајага, Веселко Кнежевић и тако, они су радили са нама у творници.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су Вас они тукли?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То нема везе са овим процесом.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које има са којим процесом?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да ли има ту неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, немојте да се расправљате са сведоком. Јесу Вас тукли или нису?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесу, али то нема везе са овим.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мало пре сте рекли, данас, да Вас није нико тукао од тих домаћих из полиције, него неки са стране?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Они нису били у полицији, милицији Крајине.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко Вас је из милиције Крајине, рекли сте да су били неки са стране, а имали су униформу?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Питајте господина Векца да ли је имао своју одору од милиције САО Крајине.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте Ви видели да пише «милиција САО Крајине»?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам, ту је писало «милиција САО Крајине».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тада?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шарена, тако је.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У осмом месецу?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На којој страни је писало?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: На овој.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На левој?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Они нису били у милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите у званичној милицији која је припадала Белом Манастиру, мислите на Хрватску државу јел тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па милиција САО Крајине, тај Инђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они нису били ни у милицији САО Крајине?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, они су настројени били другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то нема везе са овим.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То нема везе са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да се вратимо овом догађају.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Вратићемо се. Реците ми, зашто се Ви враћате у Шећерану, кажете, овде сте доживели такав шок, трчали сте тамо, пуцају, премлаћени пиштољем, тукли су Вас и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте рекли питање само.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Морам направити увод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толики увод да правите.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Господине, хајде Ви мени кажите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Како сте Ви толико паметни и шта бисте Ви направили на мом месту, хајде, ја Вас питам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не могу, ја бих Вама радо одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговарате, доста је и овако. Само сачекајте.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто Ви сада нисте, ако је и та граница, кажете, девет километара, седам, не знам, није битно, зашто нисте бежали, ашшто се враћате?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Када су они били тамо на граници, куда, куда да бежим, шта ја знам где је изминирано. Да ми је ова сада памет и оно доба, онда бих ја знао шта да радим, а онда сам ја био млад, господине, неискусан. Сада је ратна била ситуација, па сам се научио неке памети.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим, долазите у фабрику, шећерану.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Где да сам се окупао, господине, ја сам смрдео као твор, био сам мусав од тог канала, где сам се окупао, куда? Тамо су мотрили стан, брата су ми одвели, куда сам отишао?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам, мени је најнелогичније да се Ви вратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите шта је Вама логично, поставите питање, чули сте одговор, немојте коментаре опет.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам ишао и тамо сам имао радно одело у фирми где сам се ишао окупати и обукао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили после да урадите?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Мислио сам некако прећи, морао сам прећи некако, а како, када су рекли, они су рекли, ту смо изминирали, вамо је изминирано, тамо је изминирано. Хајдете се Ви сада упутите у неко минско поље, да ли има такве паметне особе? Нема.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете ми да сте срели Дарија Штимца јел тако, како сте рекли.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, њега су исто ухватили у творници када и мене и привели нас двојицу, њих седамнаест у комби.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он имао неко оружје код себе?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Он? Он је имао један пиштољ и две бомбе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је покушао шта да се брани или шта? Да ли је предао то оружје?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Погледали смо горе на торањ, то је једна велика глупост и онда је тамо хтео бацити те две бомбе и ја сам му рекао, «немој бацати бомбе, поубијаће нас».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Поубијаће вас или ви њих?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па шта ми можемо њима седамнаест.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То су две бомбе.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ух, сила божија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања, без коментара, већ сам Вас замолио.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, молим Вас, овде остаје доста нејасно, у погледу тога где Ви срећете наводно Векца, Миловановића и тог трећег. Данас сте код председника већа рекли да су дошли у стан код Вас кући, да врше претрес, је ли тако? Међутим, овде нешто.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Овде пише да су искочили из возила «Ниве» зелене, где је био пушкомитраљез горе, је ли тако.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где пише?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ту у записнику, не пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само полако, поставите питања, а Ви одговорите на питање само, немојте да коментаришете. Само да чујемо, шта ће бранилац да постави питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете овако, «ухићен сам у ноћи 21./22. коловоз 1991. када је падала полицијска постаја Бели Манастир и када смо се повлачили из ње. У том повлачењу, односно кретању од полицијске постаје Бели Манастир, у једној улици у Белом Манастиру и шећеране» ваљда између, можете да пратите, председниче већа, биће ми драго ако ме можете исправити ако нешто погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само поставите питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Предочавам сведоку оно што је говорио, па ћу му сада указати на контрадикције. «Пресрело ме је возило «Лада Нива», било је то возило «Шумарије» на које је био причвршћен митраљез. Искочиле су три особе у маскирним униформама са ознакама милиције САО Крајине, били су наоружани кратким наоружањем, један од њих је био» и тако даље. «Углавном, заробили су ме и одвезли су ме

до моје куће, односно у мој стан». Видите, а овде кажете данас, да су они дошли код Вас у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Што пише овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо шта је тачно, да ли ово што пише овде?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ово што пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте данас рекли да су они дошли у ваш стан?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам рекао да су они мене тукли у стану и да су ми претресали стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам, имаћу касније примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: С обзиром да данас Ваша изјава се у многоме разликује у односу на изјаве које сте до сада давали, пред судијом у Осијеку значи 1997. године и ове године 2010., ја Вас питам, да ли Ви остајете при данашњој изјави у којој сте рекли да Вас Зоран Вукшић није тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Није, ја сам и онда рекао да ме није тукао, он је само мене са том палицом, прислонио палицу, електрошок палицу. Да ли знате Ви како то изгледа? Да ли бисте били вољни да се то на Вама примени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја нисам рекао да ме је господин Зоран Вукшић тукао, него да ме само палицом прислонио, шок палицу и полили су ме водом и потргали одећу. То сам рекао и то сам навео тамо.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, да Вас питам, у марту месецу ове године изјавили сте да Вас је Зоран Вукшић тукао и то оног дана када је он рањен у руку.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Он је тукао све остале, али мене, то није добро написано. Он мене није тукао, али тукао је све остале, мени је направио оно што је направио. Ево га ту па нека каже.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И то оног дана када је рањен у руку?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не тај дан, него други дан је дошао у постају, јер тај дан није могао доћи.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када је дошао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Дошао је, шта ја знам који је то датум био. Био је љут и викао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је викао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Свашта. Ми смо сви стрепели када је он долазио, јер смо знали да ћемо добити таквих батина да ће све звонити. Он је био страх и трепет тамо.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте Ви видели да је некога тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам, видео сам када је Штимца ударио, па су га одвукли тамо и онда је добио батина.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли се сећате, којом руком, како га је ударао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да појаснимо, када је Штимца тукао, када сте доведени?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Када смо доведени из творнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после рањавања?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Пре рањавања када смо довезени из творнице. Мене нико није, он ме није дирао. Ја сам био мезимац оне његове девојке или жене, шта му је била, ванбрачна, од Виолете Илић. Ето, она ме је највише пеглала. А ја сам изјавио да ме је он само том палицом, прислонио палицу на мене и ту сам пао у несвест.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Пре рањавања или после рањавања, то прецизирајте?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: После рањавања.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: После рањавања?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било то са палицом?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, онда смо ми већ ишли у логоре.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли се сећате датума?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли можете да ми кажете, како је Вукшић изгледао тог дана када сте га видели да долази у просторије СУП Бели Манастир?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Имао је ту шарену одору, браду, косу, био је мало запуштен, прљав, ето, љут као и увек, пиштољчина, она његова велика, «44» и шта ја знам друго да кажем, ко да је било важно како је он тада изгледао.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Врло је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се објашњавати, само питања, немојте да се објашњавамо само.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, како је изгледала Виолета Илић? Да ли њу можете да ми опишете?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Црна, куштрава, штркљаста, мршава, мало дебља од Вас, али је мало ниж. Она је радила као конобарица у «Шумарији», једина из Дубошевице.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: То Вас питам зато што је један од сведока у уторак изјавио да је она плава, ниска и мршава.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, она је била црна и куштрава, ево господин нека каже како је изгледала. Можда је офарбала косу, шта ја знам.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од браниоца, нема? Окривљени, да ли имате питања? Немате?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Познате ме, да ли је тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја имам само два, три питања. Т место где смо Вас наводно водили, где се налази то?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Поред моста, преко моста, преко Борзе, према Дубошевици и према Топољу.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ту има један шумарак лево, је ли тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, шумарак је пре.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Значи, када скренемо од Кнежева, право има?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Прво долази та шума багремова.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Право иде пут према мађарској граници?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Од Кнежева када се крене иде се према мађарској граници, има пут према мађарској граници, десно има 'пут који иде према Топољу, Дубошевица. Е сада ту када се скрене десно, да ли са леве стране има нека шумица?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Има са леве стране шума.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да ли је то било ту негде или?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, то се пређе мост и одмах табла поред.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да ли ту пише Бусиклица можда негде?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, не.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да ли је то то било место?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Није.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Сада ми само реците, навели сте да је то једно осам, девет километара даљине до Мађарске, је ли тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, осам, девет километара, морате када идете са оном цестом Дубошевице, морате проћи кроз Дубошевицу.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Колико је шећерана далеко од мађарске границе?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шећерана имате дванаест километара до Кнежва.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не говорим за цесту, за пут, друм, цесту, говорим ваздушне линије.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шта ја знам, ја нисам пилот да ја знам колико е то ваздушне линије.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да ли знате, колико је мађарска граница далеко? Ја сам радио у «Дистрибуцији», ја знам цео терен.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Онда знае како се иде од мађарске границе, нова цеста до Дубошевице, па ту дођете на скретање, па опет скренете десно.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Добро, колико имамо од Кнежева до мађарске границе?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Добро, ја сам рекао девет, осам, девет километара.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја колико знам, ту има неких четиристо до осамсто метара.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Од границе?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Од Борзе до границе.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Није истина.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Доставићу географску мапу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно ово што је он рекао, што ј испричао?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: То није истина, ја знам тамо све те делове јер сам радио у «Дистрибуцији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ништа није истина од овога што је он рекао?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не, а друго, никада нисам поседовао пиштољ роду или тако.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Како знате да се тај лугер зове рода?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па не знам, ето, чуо сам од Вас.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја нисам рекао да се лугер зове рода.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Немам више питања, извињавам се.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нисте ме тукли?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја не.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни ко је тај човек?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Можда из виђења, пазите, он је старији од мене, не знам, можда двадесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било, да кажемо, заузимање станице у Белом Манастиру, да ли сте учествовали у томе?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам, али у тој полицијској станици никога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, после када сте ушли у полицијску станицу, шта је било са тим полицајцима?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Никога није било, значи празна је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте после тога дана радили?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: У шта сте пуцали онда, на лутке, голуbove?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само полако.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: У полицијску станицу се ушло негде око десет часова ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога није било?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Никога, празно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога сте остали у станици?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не, ја сам онда изашао касније и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Отишао сам, ја сам био горе смештен на базенима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тврдите да нисте овог сведока видели, нити да сте га тукли?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Можда из виђења да смо се сретали некада, али ја не познајем, нити сам седео икада са њим негде, нити знам.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не знате ни Ковачевић Ибрахима, ни њега не знате?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Њега знам.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Како знате, знате и Гавру и сада тврдите да нисте били заједно са њим?

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја кажем да нисам, ја сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

Окр. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви изволите.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Волео бих ја Вас питати, ко је вама дао налог да ви мене убијете? Е то бих волео знати.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Поставио бих му неко питање. Дражен Штимац овај за кога тврдите, рекли сте да има пиштољ и две бомбе. Да ли је он исто био у причувном саставу?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Он је био у зенгама, Збор народне гарде.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Изјавили сте да познајете Зорана Мађарца.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, не Зорана Мађарца, Душана Мађарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је Душан, није рекао Зоран.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Још једно питање ћу Вам поставити. «Зоран Вукшић поштар, Жућо, оног дана када је он рањен у руку, углавном, дошао је доле у подрум, ударио ми неколико шамара, два, три, а потом ми пендреком поцепао кошуљу, полио водом» и шта ти ја знам. Да ли је то истина, да ли стојите иза тога?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да ли ми ниси прислонио палицу ту.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само одговорите да ли сам то направио, овако како пише овде?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Мени ту не пише моје име и презиме.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Лепо сте се потписали овде.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Али није се радило о мени.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Други дан рањавања?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Други дан рањавања дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питање, Вукшићу, само питање, да ли сте га ударили шамарима и да ли сте прислонили палицу како стоји у тексту, шта Вас занима?

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Изјавио је овде, други дан рањавања, да сам дошао у подрум доле, ударио му два, три шамара, нека одговори да ли сам то направио, да или не, ништа више, само кратко?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шамаре ми ниси ударио, ја сам то и рекао, навео ту.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само поцепео и електрошок?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ниси ти мени поцепео кошуљу, већ си онима рекао да ме полију водом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, био је неко други са њим?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Четворица.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Балатинац, зашто је овде настао проблем? Зато што у овом првом исказу који сте дали 1997. године постоје неке нелогичности које се не слажу са оним што птге рекли данас и зато су Вам и постављена оваква питања. Рекли сте: «У том премлаћивању», када је Вранић Светислав, по овом исказу који сте дали 1997. године «наредио да ме истуку, у том премлаћивању посебно се истакао Милан Јарић, Виолета Илић, Зоран Вукшић и још десет особа, чијих се имена и презимена не могу сетити». Ту је ушло да Вас је тукао и Зоран Вукшић, када читамо овај Ваш исказ.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Пише да те особе су тукле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде није тако, зато смо да Вас питам да се то разјасни, да ли Вас је Зоран Вукшић тада тукао када сте дошли?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам рекао шта ми је направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то, значи није?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Питам зашто, шта сам ја њему скривио, ми смо одрасли заједно у истом Белом Манастиру, познамо се јако дуго година, ја сам био глазбеник, још сам глазбеник, шта сам ја њему толико направио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он Вас то када сте први пут доведени, када сте дошли и када су, није Вас он тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Није, ја сам тако навео, тукли су све, али мене нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, погрешно унето, да Вас је он тукао, овде није. Кажете, Виолета Или је гасила опушке цигарета на нашим длановима?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Точно, ево ту је још, можете погледати, јер то ми је болна рана, морали смо појести опушке. То је била једна жестока женска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта се са њом десило? Видим да овде нико њу не помиње. После интеграције Барање, шта је било са њом?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не знам, немам сазнања никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете да када сте дошли да је Дражена Штимца издвојио Зоран Вукшић и да га је одвео. Да ли сто стоји?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Тако је, они су га одвезли тамо у другу просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се вратио Дражен Штимац, да ли је имао повреде?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесте, тукли су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је био још један Србин, Чедо Предојевић?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, они су њега, тај је исто убијен са Драженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребијен или убијен?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Убијен. Касније, ми смо размењени из логора, он није изашао напоље, и Дражен Штимац и тај Чедо Предојевић. Он је, овај, двојако сродство има, матер, отац му је Црногорац, не знам тамо шта је имао у обитељи, а мама Српкиња или Хрватица, не знам, али он је стао уз Хрватску државу. Исто се пријавио у МУП у причувни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као резервни састав?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је њега тукао?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не знам, ја када смо ми дошли доле у подрум, он је већ био крвав, јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких питања?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може додатно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте Ви касније, после тог логора живели у Осијеку или где?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: У Осијеку, у Осијеку, па замо сам био смештен у болницу..

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А породица Ваша?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Моја породица прво је морала побећи у Макарску, из Макарске је отишла у Међимурје код њезине сестре.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесу дошли они у Осијек?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Дошли су 1994. године, када сам ја прибавио стан и све.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Шта се Вас мој приватни живот тиче?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим Вас да сведок са дужним поштовањем се односи овде према мени. Ја ћу да му постављам питања, немојте тако. Ја Вас не вређам, не питам ништа, питаћу Вас даље.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ја сам био у Осијеку.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам права да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само поставите питање, ја ћу опоменути сведока ако буде неких проблема, Ви поставите питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, молим Вас, тај стан 1994. јесте то купили у Осијеку?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не, то сам добио од Братског поглаварства на кориштење док се не вратим кући.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Намештен стан?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Све што је било унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате на ово питање више, нема потребе.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Што је било унутра, то је и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе више да одговарате на ова питања, ради се о нечем сасвим другом. То шта је он радио касније 1995., 1996., 1997., 1998., нема везе са самим делом.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, ја сам рекао да нема, одбија се ово питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Због кредибилитета сведока постављам ова питања. реците ми, молим Вас, да ли сте касније били негде у резерви у војсци и тако даље активно?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да ли морам, господине судач, да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нећу одговорити на ово питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми, не морате одговорити ни на ово, то ћу Вас упозорити то сам Вас већ питао.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Немојте ни постављати.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Вам је констатована дијагноза коју сте спомињали овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако хоћете не морате да одговорите на то питање.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Нећу одговорити.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, рекли сте у свом исказу да Удруга логораша, је ли тако, је ли имате Ви функцију тамо у тој Удруги?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Имам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Коју?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Члан.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само члан, то није функција, ја Вас питам да ли имате функцију?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Немам функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао Вам је сада, да не понављамо опет идемо на нешто што је ван самог догађаја. Ако нема неких питања о самом догађају, неким непосредним сазнањима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли Ви имали некаквих ломова?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Јесам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта Вам је било сломљено?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Руке, ова нога, рука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то је било касније кад сте били у Борову Селу.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То да, у Борову Селу.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, у Белом Манастиру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, овде није имао. Је ли овде нисте имали ломове никакве?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ту нисте имали ломове?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Не. Ту ме нису тукли јесам Вам казо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала, па нећу Вас онда питати.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Је ли пише ту да са имо ломове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Само питање, молим вас, немојте се уопште обраћати браниоцу.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Добро, ја се испричавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Молим Вас реците ми док сте били у том периоду у притворским просторијама СУП-а Бели Манастир да ли сте чули да се певају неке песме?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Да, и морали смо пјевати, било је свашта тамо. Пјевало се «Од Тополе», па «Синђелић» и онда не знам још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је наређивао да певате песме?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Мени нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је долазио, како сте певали, зашто сте певали?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па, долазили су разни људи, то су биле све провокације, ја сам то тако сматрао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте познавали те људе који су долазили?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Познавао сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били полицајци САО Крајине, ко је био? Ко је долазио доле код вас да каже да певате?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Код мене нико није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим доле кад сте.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ми смо имали свако своје ћелије, не могу ја казати, чуо сам да се пјева, а ко је долазио и тјеро да се пјева не знам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми ко је са вама био у тој просторији кад сте били у притвору?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Са мном је био један дечко из Кнежева Зоран, а не знам презиме.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Само он?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: И био је господине Лагунција кога су убили, нас тројица смо били у тој просторији, то је прва просторија кад се уђе доле у подрум са десне стране.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Хвала.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: То је у ствари била свлачиона са ормарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли истичете одштетни захтев, тражите накнаду штете за ово што вам се све десило?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па накнада штете то смо ми поднели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у овом поступку овде пред нашим судом да ли истичете?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Па истичем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбе можете да ставите сад кад он заврши, можете и на крају да ставите примедбе на исказе сведока, то ћемо. Хвала вам што сте дошли.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, коректно је председниче већа да пред сведоком стављамо примедбе, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде ставите, изволите, реците примедбе.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, само исказ је контрадикторан, усмерен, ми ћемо ставити доказне предлоге јер имамо сазнања потпуно с доказима да се човек појављује у преко 18 суђења по Хрватској, где год су Срби, да увек различито, и зато увек и пита ко је ту на оптуженичкој

клуби и тако усмерава. То ћемо доказивати и вероватно ћемо га позвати имаћемо предлог за суочење.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Смем ли нешто рећи господине судца.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са извесним људим, донећу вам доказе све његове исказе и видећете да је сваки различит и дат је ad hoc искључиво у функцији једног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба. Чули сте ове примедбе?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Сад Ви мени кажите на којем сам ја био суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само чули сте ову примедбу, је ли тачно ово што каже бранилац да сте имали 18 поступака?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ово је из прве руке сад, а друго ја сам болестан човјек, Ви не знате шта је сад после свега тога посттрауматски стресни поремећај, Ви то немате појма, морате довести психијатра па ће Вам он касти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Ако треба ја ћу донети моје љечничку документацију мало да прочитате, шта је било ту све, какав сам ја изашо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после 1992. је ли тако?

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: После логора какав сам изашо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После логора, добро, то је већ касније било. Ако нема више питања, нема више примедби.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли, нека уђе овај други сведок.

Сведок МИШО БАЛАТИНАЦ: Хвала Вама свима. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

СВЕДОК ЈОВАН НАРАНЦА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, ево овде станите, ако вам је лакше можете и да седнете. Ево спустиће микрофон. Добар дан господине Наранца.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте позвани у својству сведока. Води се кривични поступак против четири лица због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и то против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића. Стављено им је на терет да су у периоду од августа 1991. године па до краја исте године противзаконито затварали, повређивали телесни

интегритет, примењивали мере застрашивања и терора, мучења, нечовечног поступања као и да је дошло до убиства појединих цивилних лица. Ви сте овде позвани као сведок, прво ћемо узети Ваше личне податке онда ћу вас упозорити на ваша права, а онда ћете положити заклетву ту имате испред, само да узмемо ваше податке. Јован Наранџа од оца?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Драге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте где и кад?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: У Белом Манастиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: 1956.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник. Са адресом где? У Белом Манастиру?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Бели Манастир, Осечка 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ове окривљене које сам Вам прочитао њихова имена да ли познајете њих? Јесте ли у завади са неким од њих или у сродству?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Да ли се смијем окренути да видим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам прочитао имена, ево рећи ћу Вам: Зоран Вукшић, Стригић Слободан, Бранко Хрњак и Велимир Бертић да ли познајете њих?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Бертића и Вукшића познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове друге не познајете?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Нисам их видио, овако их не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се и погледајте ових четворо што седе је ли Вам неко познат? Иза, ево с друге стране имате.

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега се сећате?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Зоран Вукшић.

Констатује се да се сведок окренуо према окривљеном Зорану Вукшићу кога је препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова лица са друге стране, познајете ли неког од њих тројице?

Сведок ЈОВАН НАРАНѢА: Не познам њих, двојицу-тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Док констатује да осталу тројицу не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вукшићем нисте у завади, нисте у свађи?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па он ме хапсио и привео у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сад нисте у завади, сем што вас је хапсио. Добро. Ја ћу Вам рећи Ваша права, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас или неког од ваших сродника може довести до тешке срамоте или кривичног гоњења. Ви сте, ево ту имате испред текст заклетве ако можете да га прочитате. Да ли видите, ево ту пише испред. Само наглас прочитајте.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Заклињем се да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину. Поновите за мном.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога. Поновите за мном, ја ћу Вам рећи.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви сте у два наврата дали свој исказ 09.јула 1997. у Жупанијском суду у Осијеку и по замолници овог суда у Жупанијском суду у Осијеку 29.марта 2010. године, да ли остајете при тим исказима које сте тада дали?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам испричате укратко шта вам се десило, како сте дошли у притвор, шта се дешавало у притвору? Кратко испричајте ето.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Био сам код куће, дошли су ми у претрес куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па био је Векац и, било их је седам, Марић неки, ко је још био, брат од Вукшића Зорана, његов брат је био «Калимеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава, у ком периоду, да ли се сећате, кад је то било у ком месецу, година?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: У осмом месецу и у деветом сам изашао вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су тражили, шта су рекли зашто долазе?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па да имам оружје, а ја сам имао на дозволу, пиштољ на дозволу и то ми је Векац узео и дозволу и то и више никад није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли долазили једанпут или двапут код Вас?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Једанпут у претрес и други пут за хапшење исти мјесец само два дана после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао да Вас хапси за та два дана?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Зоран и Векац су ме завезали и бацили ме у комби унутра и тамо извадили ван из комбија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вас тукли?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Не, ваљда нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вас тукли кад сте довежени у?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Како да не, и пред кућом сам тучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тучени сте.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: И тамо сам у хелији сам био тучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је тукао?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па мене је Зоран тукао, а Векац ме није тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас је тукао?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па имао је ону палицу од кабла, је ли тако, палица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас тукао пред кућом или после касније у?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Ја сам изашо ван, био у јапанкама, да видим ко то шкрипи са аутом, кад они су излетели већ су били у дворишту и руке на леђа и завезали ме и у комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли Вас тад тукли испред куће?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да. Он само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са палицом том?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему Вас је тукао?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: По чиме је стигао, јер ја нисам могао, ја сам био тако завезан, руке на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у просторије СУП-а Бели Манастир колико сте ту остали? Испричајте то.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па негде 15 дана, можда и више који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је би с Вама у хелији?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Са мном је био у хелији професор Земљак Паво, па сам ја лежо, па је Тариз Антал лежо, био је Јонек и Петриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте тада били ту је ли вас неко тукао?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па навечер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Испричајте нам.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па откључају врата и улети унутра и само удара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некад долазио Бертић?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: После није, после како су ме одвезли, није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је он некад тукао?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете с њиме је долазила и девојка? Која је то? Да ли се сећате ње?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па так се мало сећам, она је из Дугошевице, одакле ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро разумео, два пута су долазили у Вашу кућу? Једном су вршили претрес а други пут су Вас ухапсили јел тако?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад први пут кад су вршили претрес, кога сте познали?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: «Векца», Душана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај што сте набројали малопре то су ти што су били први пут?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли тад нашли тај пиштољ што имате дозволу?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: То сам ја држао у орману тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми јесу ли Вам га узели тад?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Том приликом?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А ово други пут, кажете било је после два дана?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па то је понедељак ја мислим, ово у петак а ово у понедељак да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите овај, кажете да су били Вукшић и «Векац». Јесте ли Ви тог «Векца» познавали од раније?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је још неко био са њима?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Нисам, кад су ме хапсили, само њих двоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само њих двојица. Добро. И том приликом добили сте батине у свом дворишту. Да Вас још једном питам да ли Вас је тукао само Вукшић како данас кажете или још неко?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Само Вукшић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите. Имате питања? Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Адвокат Ивана Томовић, бранилац Вукшић Зорана. У изјави коју сте дали пред Жупанијским судом у Осијеку 29.3.2010.године, изјавили сте да је до Вас дошло 6 цивила наоружаних пиштољима и пушкама и тако даље. Нису ништа тражили, тражили су оружје, али ме тада нису физички злостављали и тукли. Нису ништа нашли.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Они су нашли кад сам им ја показао и дозволу и ово. И он ми је дозволу одузео, тако у џеп ставио и пиштољ за прса и хтели су и телефон онај што имам на даљински.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А оружје Вам нису узели?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Јесу.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Или јесу? Нисам разумела.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Јесу, јесу, узели су ми.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Значи први пут.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Први пут да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Кад су дошли тада су Вам узели пиштољ?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да и дозволу.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И дозволу. А у следећи понедељак дошли су Зоран Вукшић звани «Жути» и Бертић звани «Векац». Такође су тражили оружје и тада сам им показао да имам пиштољ 7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, само да Вам буде јасније, предочава Вам записник о Вашем исказу који сте дали пред Жупанијским судом 29.3.2010. Сада је питање да ли је тачно то што сте изјавили. Јесте ли разумели у чему је разлика? Овде сте рекли да су првог пута кад су дошли узели оружје а да су други пут дошли, да су. А овде стоји да су Вам тек други пут узели оружје и да су тада пронашли оружје код Вас и да су вас, да Вас је тада «Жути» тукао. То је питање. Шта је тачно сада од овога?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па оно прво кад су били у претресу куће, онда су и узели пиштољ.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Затим, изјавили сте истог дана. Углавном мене су тада Зоран Вукшић и Бертић звани «Векац» истукли. Тукли су ме где су стигли, по свим деловима тела, узели су тај пиштољ а «Жути» ме је тукао неком жичаном палицом. Па молим Вас, при којој изјави остајете? Да ли при овој изјави или изјави коју сте данас пред овим судом рекли?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па ја ниам овај, мене је само «Жути» тукао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Када?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Зоран, кад ме дошао хапсити било је негде не знам које време, који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, «Векац» Вас није тукао тада?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бертић? Није? Видели сте разлику, па је питање зашто се појављује ова разлика у Вашем исказу који сте дали пред Жупанијским судом и данас? Шта је тачно?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па то што сам рекао, да он мене није тукао, он ми је само то одузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми сад, да ли Вас је док сте били у СУП-у Бели Манастир, ко је све долазио у тим просторијама?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па ми смо били у ћелији једној нас 7-8 колико нас је било и друга ћелија, тамо су била нека двојица исто од професора Земљака Паве син је био тамо у ћелији два.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је неко долазио од њих у просторије СУП Бели Манастир од лица која су била униформисана?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Долазили су тамо, има их. Они највише, кад је мрак онда нас туку.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ко?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Зоран, професору Земљаку опалио је и разбио главу.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Изјавили сте да Вас је тукао и Перо Мамула?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да. С њим сам ја већ био на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Води се поступак у Хрватској јел тако? За Мамулу?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да, у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Осијеку.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: У изјави коју сте дали пред Жупанијским судом 1997.године, изјавили сте да је са Вама у затвору био и професор Паво Земљак којег је тукао Перо Мамула из Белог Манастира. Па Вас молим само, при којој изјави остајете?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Исто је стигао у 8 мјесецу 91., професор Земљак Паво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, шта је тачно да ли га је Перо Мамула тукао Паву Земљака или га је тукао Зоран Вукшић? Овде се разликује.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: И један и други. Земљака је тукао у ћелији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Зоран. А Мамула је тукао тамо у другој соби овај професора.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми, јел можете да ми објасните да ми опишете како је изгледао Зоран Вукшић тада? Да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов физички изглед, како је био обучен.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Како је био. Браду је носио, капу ону, носио је од овчије овај кошушак и пиштољ је за појасом био и нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је пиштољ био? Јел знате?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па не знам која је марка, али колт био, већи колташ.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми док сте боравили у тим просторијама СУП-а Бели Манастир, да ли сте чули да се певају неке песме?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да. То кад је дошао из болнице, онда нас је, био је рађаван у руку, онда нас је терао да пјевамо.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ко је био рађен у руку?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па Зоран.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Када?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па 91., кад је Биље пало.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Јел се сећате датума?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Чега?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Јел се сећате датума кад је пало Биље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате самог датума или не?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: То је 3.9. па да, тако 3.9, онда је и мој шогор погинуо и они су њега убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3.9. мислите да је пало Биље?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И шта се десило наког тога кад је долазио?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Онда нас је терао тамо, кад је дошао онда нас је терао да пјевамо. Пустио транзистор, касетофон, ми смо морали пјеват.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко питање? Окривљени? Изволите. Мало пре сте рекли немате питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја сам мислио да ћете Ви постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу после постављати. Ја сам прво питао хоћете ли Ви да постављате питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислио сам да ћете Ви, али добро. Адвокат Перковић. Само на ову једну нелогичност исказа од 27., претпостављам да сте и Ви то приметили. Реците ми у том исказу из истраге од 27., Ви ту нисте описали овај други долазак Вукшић и Бертић. Ви ту кажете извршен је претрес а сада да парафразирам ако треба.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Зоран онда није био ту.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема везе сад то. Ја Вас питам није битно да ли је био или није, а Ви тада не спомињете, Ви тврдите да сте тамо први пут кад су дошли и извршен претрес да сте доведени у СУП?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није тако јел?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Окривљени имате питања? Само се представите, морате да се представите.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Окривљени Вукшић Зоран. Ово је већ рекао да смо ја и Бертић га наводно ухапсили и одузели му пиштољ. То је већ рекао. Овде, осим Вукшића и Бертића изјавио си да те Мамула Перо тукао јел тако?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да, тамо у подруму кад нас је пустио из ћелије ван.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Око 15 дана си био у притвору?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: А овде си изјавио дана 26.8.91. си био ухапшен?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па 26, 27, да.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: То је коловоз или август?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осми месец, ајмо да будемо.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Е знаш отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Кад си напустио Барању?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Кад сам напустио?

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Које године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 91 или 92?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: 95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 95?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: А до 95. си био нормално у Барањи јел?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Познајеш ли Секанић Стокана?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Како?

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Секанић Стокана «Столета»?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: И Перу Мамулу нормално познајеш?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

Опт ЗОРАН ВУКШИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још окривљени има нека питања? Нема? Да разјаснимо ово. Ви сте били у ћелији заједно са Павом Земљаком?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су га вратили, кад му је била разбијена глава, јел сте тад били у ћелији са њим заједно?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вођен негде на интервенцију због?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Је, ја сам посвирао, има тамо у ћелији, има оно дугме, онда дежурни тамо горе чуо и онда дошао доле и ја сам му рекао. Он се исто Зоран се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражар који је био?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: На порти је радио. Онда су га одвезли у амбуланту и превили му и дали му таблете и дежурни му је сваки пута морао донети у исто време таблету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов син Владимир, где је он био? Јел био у истом доле?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да, само он је био у ћелији два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли њега изводили да бију? Његовог сина. Јел он извођен?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Је, али то не знам ко га горе водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко га је водио? Ово Вам је већ бранилац предочио ову разлику у којој то смо разјаснили да постоје те две разлике које се. Поменули сте овде и његову девојку да је и она долазила јел тако? Јел Вас она тукла?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Мене не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Има још неко питање? Нема. Ево ја ћу Вам сада показати овде ако се окренете. Ово је иза Вас устаните Бертићу. Њега нисте препознали. Ево га Бертић иза Вас. Па нисте рекли.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Мало се удебљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то сад сам ја показао, то више нема сад али то је сад нешто друго.

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: То сам ја видио, али нисам те могао, зато што си се мало удебљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је сведок погледао Бертића и рекао да је то то лице, али да се мало удебљао те га није препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте рекли да Вас он није тукао нити Вас је малтретирао. Јел истичете одштетни захтев? Истичете?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање Вам нисам поставио. Јел сте радили нешто док сте били ту у притвору? Јесу ли Вас терали на неке послове?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Дрва резат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дрва резат?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Па кад нисам даље имао шта радит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте певали ове песме, јесу ли вам поделили неке текстове? Јесте ли добијали нешто да читате не? Ви не?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Само казетофон, како оно тако смо и ми морали пјевати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било да неко није певао? Јел било таквих?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Добио би батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел истичете одштетни захтев? Не?

Сведок ЈОВАН НАРАНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истичете. Добро. Нисам чуо. Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог сведока смо рекли да није приступио, сутра је 11. За 10.12. треба да буду присутни Јосип Горуп и Марко Марић.

Констатује се да се прекида главни претрес у 11 часова и 8 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли, слободни сте.

Довршено у 11, 08 часова

Записничар,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,